

Ein vatnmelón bjargar býnum

Ein vatnmelón loysir trupulleikarnar í barnaleikinum HÁSI DREKIN.

Fyrst fær Karin vatnmelónina fyrri at fara út at tingast við drekan, sum hevur lagt seg uttanum býn. Drekin er vinarligur, men ikki fyrr enn hann hevur fingið vatnmelónina og lyfti um eitt heilt lass afturat, gongur hann við til at flyta seg.

Hási drekin er stuttur leikur, leiktiðin er trý korter. Leikurin er í tveimum pørtum og steðgurin millum teir er nakað drúgvur. Hetta er sjálvandi neyðugt, tí pallmyndin skal

broyttast.

Men hevði ikki borið til at havt okkurt frammanfyrri tjaldið, um ikki annað so seinnu helvt av steðginum?

Leikurin er fyrri tey yngri børnini. Nakað størverk er hann ikki, men hann er hugnaligur og hevur ein góðan boðskap. Nú eru drekar vanliga í søgum og ikki minst kvæðum ræðuligastu ódjór. Men heldur ikki her eigur ein at skera yvir ein kamb. Hási drekin er nevniliga ikki vandamiklari enn ein frúarhundur. Teir murra eisini, tá tú

tekur í halan á teimum.

Benny Andersen hevur skrivað leikin við einum donskum býi í huga iva-leyst. Tað hevði ikki gjørt tað verri, um handritið í týðingini bleiv umskrivað eitt sindur, soleiðis, at tað eins væl kundi verið Havnin, Hási drekin lá uttanum. (Eitt andarahald eru vit í London, tá slækki-liðið fer ringjandi framvið!)

Spælið er gott. Tey vaksnu eru tey flestu pallvon og greiða øll væl sínar leiklutir úr hondum. Men tað, sum undrar, er, hvussu øføra væl teir báð-

ir dreingirnir, Dánjal Rein og Regin Joensen, klára seg á pallinum. Vanliga ljóðar tað sum upplestur, tá børn spæla sjónleik, men so er ikki her. Tað er sjáldsamt at siggja børn leika so væl.

Leikurin er væl vandur — og hann er liðugt vandur, áðrenn tjaldið er farið frá fyrstu ferð.

Ein góð og hugnalig lóta fyrri børn og tey vaksnu kunna, um ikki annað, so gleðast saman við børnunum.

Høgni Djurhuus

Leikarar og onnur í Hása drekanum

Adolf hevði njósnarar á njósnaraskipinum

Herfyri var eitt russiskt havransóknarskip í Havn. Tað lá her nakrar dagar og tann eina dagin slapp hvør, ið vildi, umborð nakrar tímar.

Adolf Hansen, lögtingsmaður, sendi fólk umborð fyrri at hyggja seg um, men gakk, tey sluppu bert at siggja 10% av skipinum innan, nevniliga brúnna og messuna.

Adolf Hansen greiddi frá hesum tiltaki sínum — sum onkur vil kalla »kontraspijónaga« — á tingfundi hósdagin. Hann var ikki sjálvur umborð á tí russiska farinum. Hví, vildi hann ikki siga.

Tað var fiskiveiðusáttmálin millum Føroyar og Sovjetsamveldið, sum var til viðgerðar, tá Adolf Hansen avdúkaði kanningarferðina á russiska skipinum.

Hann trúði lítið uppá, at russiskir trolarar bert komu til Føroya at fiska svartkjaft. Tað eru hernaðarligir aktivitetir og njósnarar, sum eru á svartkjaftamiðunum og hetta vildi Adolf bæði átala og mótmæla. Ikki nóg mikið við tí. Adolf Hansen visti eisini at siga frá, at russar reka elektriskt fiskarí, og tað er ikki góðkent á altjóðastigi.

Svevur róliga

Løgmaður segði, at hann svav róliga um næturnar fyrri hesi »spionaguni«. Tað er nú einaferð so, at »spionaga« er tað mest friðarvarðveitandi í uttanríkispolitikki, segði hann. Løgmaður legði afturat, at tað er onki loyndarmál, at russiska havransóknarskipið var eitt hernaðarligt skip.

hornið

Í staðin fyrri at leingja flogvøllin haldi eg, at Hilmar skuldi dresserað nakrar døgur til at flogið inn á meginlandið við fesku fiski.

Nýggj útflutningsfyrirteka: Hilmar Flúgvifisk!

Oli í Áarstovu

Niels Juel skuldi bara latið Sjónvarpsfelagið havt eftirlit við byggingini av nýggja útvarpshúsinum. Hetta kundi so verið sent í sjónvarpinum eitt kvøld um vikuna, so hevdu allir siggjararnir havt eftirlitið.